

KLUB PATHFINDER

ZLIN-BALL 2014

Již druhým rokem proběhl ve Zlíně turnaj v netradičním sportu, který nese oficiální název KIN-BALL.

Najdete o něm bližší informace na webových stránkách, které nás před dvěma roky nadchly pro zakoupení kinballového míče, slibujícího zajímavou zábavu. Míč nebyl zrovna nejlevnější, ale reklama nelhala. Mírné přizpůsobení pravidel pro mladší věkovou skupinu soutěžících zajistilo rychlé pochopení základních pravidel a klání bylo velmi dramatické. Zápolilo se s velkým nasazením, ale v křesťanském duchu „fair play“.

Že při této hře hraje velkou roli nejen zkušenost, ale také taktika, prezentuje samotná skutečnost, že loňští vítězové na titul letos nedosáhli a na „bedně“ skončili také úplní nováčci.

Soutěžících čtyřčlenných týmů bylo tentokrát 12 a vítězi se stali borci – Divoši z Vojkovic. Na druhém místě se „blýskli“ Bobři z Veselí nad Moravou a k velkému překvapení všech na třetí příčku vystoupal tým nováčků z Kopřivnice.

Všichni jsme si dobře zahráli. Přijďte příští rok také. Těšíme se na vás...

**PATHFINDERI
Z MORAVSKOSLEZSKÉ OBLASTI –
BOBŘÍ STEZKA**

PF 2015

Vykročme do nového roku s moudrostí a odvahou od Hospodina

Pomyslný milník našich životů je opět za námi a před námi leží nepopsaný list roku 2015. V ruce každého z nás je pero a příležitost na tomto listě zanechat svou jedinečnou stopu.

Klub Pathfinder v tomto ohledu samozřejmě znovu naváže na osvědčené a dobré aktivity, chtěl bych však nyní vypíchnout některá z témat, která budou pro tento rok jedinečná. První novinka je hned v tomto časopise. Od letoška již nebude obsahovat barevnou přílohu. Chceme do Adventu samozřejmě psát i nadále, ale již v rozsahu podobném ostatním oddělením. Uvědomujeme si totiž, že časopis se dnes již zřídka dostane do dětských rukou, že ty si daleko spíše vše prohlédnou na internetu. Chceme se tedy v Adventu zaměřit na vás, rodiče a prarodiče, a věnovat se tématům spíše osvětovým – vysvětlujícím smysl jednotlivých aktivit a metod, které v Klubu Pathfinder používáme. Články z akcí, včetně fotografií a videí, a inspiraci pro děti a vedoucí budeme dávat hlavně na internet. Chceme také tyto články na stránky naší církve dávat mnohem častěji, než jsme to dělali doposud.

Druhým výrazným tématem letošního roku je vzdělávání. Opět otevíráme kurz pro nové vůdce – a to ve všech třech sdruženích. Chceme tak pomoci každému, kdo by se rád jako vedoucí věnoval dětem, aby nemusel zbytečně tápat a objevovat již osvědčené. Druhým kurzem, který letos připravujeme úplně poprvé, je Masterguide. Omlouvám se za to cizí slovo, které znamená vazbu s ostatními pathfindery v naší divizi. Pro nás v České a Slovenské republice to bude instruktorský kurz. Jeho cílem bude vychovávat lektory rádcovských a vůdcovských kurzů a také koordinátory velkých akcí a oblastí (několika oddílů). Třetí výraznou akcí pak bude letní účast našich pathfinderů na divizním camporee ve Švýcarsku. Nosným tématem tohoto společenství 2 500 dětí je Jonášův příběh. Čeká nás tam mnoho inspirace, soutěží a nových přátelství. Věřím, že zde osvědčíme dobré jméno našeho Klubu Pathfinder.

Kromě těchto tří témat se bude celoročně scházet téměř sto oddílů, budou realizovány desítky víkendovek a téměř čtyři desítky táborů. A to vše díky více než dvěma stovkám dobrovolníků, kteří takto odpovídají na Boží povolání ke službě. Přeji každému, kdo se na tomto všem bude podílet, odvalu a moudrost od Hospodina, ať pomyslný list letošního roku je bez kaněk a škrátání. Ať každá jednotlivost pomáhá dětem a mladým lidem na cestě k Hospodinu a On je tím zároveň oslaven.

DAWY

V roce 1991 jsem měl možnost ještě jako mladý skaut vyrazit na první camporee, které po sametové revoluci otevřelo své brány i nám z tehdejšího Československa. A byl to zážitek na celý život. Poprvé jsem stál v moři, viděl nádherné architektonické skvosty Itálie a pocítil i kouzlo mnoha-

národního společenství. Nikdy nezapomenu na ilustrace v kázáních Roberta Badenase, ale ani na naše vedoucí, a zvláště na jednoho z nich...

Každé ráno se vytratil z tábora a vracel se asi až po čtyřiceti minutách. Nikdo z ostatních vedoucích s ním nešel a mně, zvědavému to dítěti, se to zdálo krajně podezřelé. A tak, když se to opakovalo již několikátý den, jsem se rozhodl milého strýčka sledovat. Překvapilo mne, že nešel směrem ke středu areálu, ale nahoru do nedalekého lesa. O to víc jsem byl zvědavý a krčil se v křoví, aby mne nezahledl. A podařilo se, ten den jsem jej odhalil!

Lépe řečeno, odhalil jsem jeho hluboký vztah k Pánu Bohu. Strýc Milan Kašík se totiž zastavil na malé mýtince a poklekl ke kmeni spadlého stromu. Položil na něj své ruce a jeho rty se začaly pohybovat – modlil se. Tiše, schoulený v trávě, jsem jej ještě chvíli pozoroval a najednou jsem v srdci zatoužil být jako on. Stal se tam pro mne jedním z mých dětských „hrdinů víry“.

Rád bych proto nám dospělým do toho nového roku 2015 popřál, abychom se, třeba i mimoděk, stali „hrdiny víry“ pro naše děti. A dětem si dovolím popřát, aby z nás dospělých, kteří je obklopujeme, vyřazovala vždy jen živá a upřímná víra, která jim bude motivací pro jejich vlastní cestu za Kristem.

„Připomínám si tvou upřímnou víru, kterou měla už tvá babička Lóis a tvá matka Eunike, a kterou máš, jak jsem přesvědčen, i ty“ (2Tm 1,5).

LUKÁŠ JUREČEK

Milí kamarádi, kamarádky, pathfindeři a naši příznivci, nový rok 2015 začínáme s rubrikou Pathfinder v „novém kabátě“... Je trochu jiný než ten, který jsme „nosili“ v minulých patnácti letech, ale věřím, že i nadále vás bude „hrát“ svým obsahem.

Přeji vám do každého dne nového občanského roku Ježíšův pokoj, jeho radost a také jistotu, že je trvale s vámi na palubě loďky vašeho života. Protože jen to může být naší jistotou v bouřích, které nás mohou potkat.

Kdysi jsem četl hezkou zkušenost, kterou vyprávěl jeden cestovatel. Při svém pobytu v Tichomoří dalekohledem pozoroval rybářské bárky domorodců lovcích ve vodách oceánu. Všiml si, že se vždy vracejí s nákladem ulovených ryb tak, aby to ke břehu stihli ještě před silným večerním náporům větru. Obdivoval svalnaté domorodce, kteří na dřevěných kánoích, naplněných až po okraj rybami, umně pádlovali ke břehu. Někdy se ale stalo, že se některé loďky při svém návratu zpozdlily a pak ani silné svaly domorodců nestačily na vítr, který vanul od pevniny. Vratkým kánoím hrozilo akutní nebezpečí, že se potopí. A tehdy tento muž zaregistroval něco, co jej zaujalo. Opozdlil kánoe se na otevřeném moři sjely dohromady a rybáři je navzájem provázali tak, že vytvořili jakýsi vor, který bezpečně přečkal i s nákladem celou noc na vlnící se hladině až do doby, kdy se ráno hladina opět uklidnila.

A tak mám ještě jedno přání. Držme se hesla pathfinderů: „Láska Kristova ať nás spojuje...“

JERRY

